

Idén is hótakaróval borított díszletben fogadta a bálozókat a Bálint Sándor Művelődési Ház. A kinti hidegről az előcsarnokba betérőket azonban hamar felmelegítette a vidám vendégsereg és a megannyi barátságos ismerős arc látványa. Az egymással társalkodó idősebbek „szoborcsoportjai” között nyüzsgő ifjak és kergetőző apróságok tették a képet a közösségi élethez szokott szívek számára üdítően mozgalmassá.

A közösségünk egy kisebb csoportja már a délután elkezdte a készülődést, hogy megfelelő látványt és hangulatot teremtsen a farsangi mulatsághoz. Átívelő lufi-füzérek és a legkülönbélebb ételekkel és italokkal telerakott asztalok fogadták a vendégeket.

Az esthez illő jó programokban sem volt hiány. A megnyitó után fiataljaink méltóságteljes palotása és Kiss Márton virtuóz szólótánca készítettek elő a terepet az est további lélekmelegítő műsorai számára.

A farsangi hagyományokhoz híven nem maradhatott el a jelmezek színes kavalkádja, az álarcosok felvonulása, s végül kiértékelésük a neves zsűritagok közreműködésével. Az öltözetek között volt sokféle: a boszorkánytól a tündérig a vikingen és focistán át egészen az absztrakt megvalósításokig.

A továbbiakban „veterán” tagjaink emlékeztettek újra kiállításukkal és derűs műsoraikkal arra, hogy a szeretetteli lélek örökifjú.

Az előadások után a bálozók hajnalig ropták a táncot, fiatalok és öregek együtt. A talpalávalót a Tiszavirág Emlékezete Zenekar tagjai biztosították fáradhatatlanul, akik a kedvünkért pár óra erejéig visszaalakultak az általunk eredetileg megismert OneDoor együttesé.

Jómagam csak ajánlani tudom mindenkinek: ha teheti, ne szalassza el jövőre sem ezt a programot, ha egy jó kis tél végi vigasságban akar részt venni a közösség tagjaival.

Jászfalusi Péter

